تفاوت کارگزار در شخصیت اعتباری و هوش مصنوعی

آخر جلسه گذشته، آقا یک جمله‌ای فرمودند و گفتند من یک اشکال روشی به داخلت دادن قصد دارم. اصل اشکال روشی ایشان را خیلی تصور واضحی نکردم که اشکال روشی، یعنی روش را چطور باید تغییر بدهیم؟ اگر مطلب در ذهنتان هست، در یک کلمه توضیح بدهید.

آنچه که عرض من بود، این بود که مسأله شخص اعتباری که کتابش را هم به من دادند و بحث‌های خیلی خوب و مورد نیازی است که مهم است که این بحث‌ها مطرح شود، اما با آن چیزی که ما به دنبالش هستیم تفاوت می‌کند. شخصیت اعتباری، یک عنصر حقوقی است که عقلاء آن را به‌عنوان یک طرف حساب و یک شخصیت در نظر می‌گیرند و چیزهایی را برای آن اعتبار می‌کنند؛ حتی ملکیت؛ ملکیتی که به ارث نمی‌رسد و برای خود او است و برای اعضاء نیست. شرکتی که سهام آن را مالک هستند، وقتی صاحب سهام شرکت وفات کرد، آن سهم به وارثش می‌رسد. اما اموالی که دولت یا بانک دارد، وقتی کارگزارها وفات کنند، به ارث نمی‌رسد و مال خود آن شخصیت است. خب در این جهت مشکلی نیست که ما شخصیتی حقوقی داریم که بسیاری از احکام را برای او قرار داده‌ایم و بحث‌های فقهی آن را هم جلو می‌بریم. الآن کار ما مشکلتر است. در شخصیت حقوقی، کارگزاران اموری که مربوط به یک شخصیت اعتباری است، همین انسان‌ها هستند و بحث فقهی ما سر آن شخص‌ها می‌رود؛ قاصد هست؟ بچه هست؟ مجنون است؟ امثال این چیزها را برای آن اجراء می‌کنیم. خب یک چیزهایی برای خود آن شخص اعتباری در نظر می‌گیریم. کارگزارها کار را آسان می‌کنند. اما در بحث هوش مصنوعی، آنچه که بحث را پیچیده می‌کند، این است که خود کارگزار، هوش مصنوعی است؛ خودش کارگزار است و این‌جور نیست که یک شخصیت حقوقی باشد که کارگزارهایش انسان‌ها باشند. وقتی خود کارگزار، هوش مصنوعی شد، ما باید از نظر بحث فقهی حرف بزنیم.

الآن کارگزار عقد را اجراء می‌کند و ایقاع عقد می‌کند، این قبول هست یا نیست؟ حال خودش مالک باشد یا نباشد. شما می‌توانید برای هوش مصنوعی به‌عنوان یک هویت حقوقی، مالکیت هم در نظر بگیرید و مشکلی هم ندارد. اما خودش می‌خواهد عقد اجراء کند و الآن کارگزار، خودش است، این را چکار کنیم؟ اجازه هست یا نه؟

بازبینی #2
ایجاد شده 17 نوامبر 2025 13:25:11 توسط ... .
به روزرسانی شده 19 نوامبر 2025 13:02:29 توسط ... .